

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. S.**

oskarżonej z art. 79 ust. 4 (powinno być art. 79 pkt 4) ustawy o rachunkowości
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 marca 2024 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

o przekazanie sprawy V K 2768/23 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

M. S. oskarżona została o popełnienie czterech występków z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Akt oskarżenia sporządzony przez Policję wpłynął do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie. Sąd ten, postanowieniem z dnia 19 lutego 2024 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie tej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W ocenie Sądu sprawę, ze względu na stan zdrowia oskarżonej, który uniemożliwia jej podróż do Warszawy, winien rozpoznać sąd właściwy ze względu na jej miejsce zamieszkania, tj. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu – Zamiejscowy VIII Wydział Karny z siedzibą w Muszynie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ pochodzi od organu nieuprawnionego. Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu lub na wniosek prokuratora przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga to dobro wymiaru sprawiedliwości. Owa inicjatywa, wskazana w przepisie, winna zatem pochodzić, pomijając uprawnienie prokuratora, od sądu właściwego do rozpoznania sprawy. Tymczasem z uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie wynika, że „akt oskarżenia w niniejszej sprawie został wniesiony do Sądu, który nie jest właściwy miejscowo do jej rozpoznania. Z treści stawianych oskarżonej zarzutów wynika bowiem, że jej zachowanie polegać miało na nieskładaniu sprawozdań finansowych i sprawozdań z działalności spółki w XIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, którego siedziba mieści się na terenie dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy, a zatem na obszarze właściwości miejscowej Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie”. Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę sądowi właściwemu. W rozważanej sprawie Sąd, do którego trafił akt oskarżenia, po stwierdzeniu, że nie jest właściwy do rozpoznania sprawy winien postąpić stosownie do treści ostatniego z wymienionych przepisów, nie mógł natomiast, nawet jeśli uznał, że przyspieszy to postępowanie, wystąpić z inicjatywą z art. 37 k.p.k., dozwoloną jedynie sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy.

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ał]